

суспільному прогресі, фундаментальний та прикладний характер фізичного знання;

- знання алгоритмів спостереження, проведення досліду, вимірювання;
- уміння досліджувати фізичні явища і процеси адекватними засобами, планувати досліди, складати дослідні установки, користуватись вимірювальними приладами, вимірювати фізичні величини та опрацьовувати результати вимірювань, будувати таблиці і графіки, обраховувати похибки.

Методологічний підхід дає змогу поетапно формувати систему фізичних понять. Основним недоліком структури змісту навчального матеріалу з фізики у середній школі – слабкий внутрішній логічний зв'язок між поняттями. Для формування системності у знаннях учнів необхідно створювати цілісні уявлення про кожен елемент фізичного знання. Застосування методологічного підходу до вивчення фізики дозволяє диференційовано, залежно від індивідуальних властивостей особистості, розвивати логічне і творче мислення, активізувати самостійну пізнавальну діяльність учнів, формувати уміння і навички застосування таких операцій як аналіз, синтез, порівняння, абстрагування.

Таким чином, формування змісту електродинамічного концентру та відображення його у підручниках фізики для середньої загальноосвітньої школи має відображати як традиційні аспекти методики вивчення понять теми, так і загально дидактичні вимоги, спрямовані на формування в учнів навичок самоучіння.

Список використаних джерел:

1. Буховцев Б.Б. Физика : учеб. для 9 кл. сред. шк. / Буховцев Б.Б., Климонтович Ю.Л., Мякишев Г.Я. – 3-е изд., перераб. – М. : Просвещение, 1986. – 256 с.
2. Гончаренко С.У. Физика : проб. навч. посібник для ліцеїв та класів природничо-наукового профілю. 10 клас / С.У.Гончаренко – К.: Освіта, 1995. – 430 с.
3. Гончаренко С.У. Физика : проб. навч. посібник для 11-х класів ліцеїв і гімназій природничо-наукового профілю / С.У.Гончаренко. – К.: Освіта, 1995. – 448 с.

4. Гончаренко С.У. Физика : проб. навч. посібник для ліцеїв та класів гуманітарного профілю. 10 клас / С.У.Гончаренко. – К. : Освіта, 1995. – 430 с.
5. Гончаренко С.У. Физика : проб. навч. посібник для 11-х класів ліцеїв і гімназій гуманітарного профілю / С.У.Гончаренко. – К. : Освіта, 1995. – 448 с.
6. Державний стандарт базової і повної середньої загальної освіти // Інформаційний збірник МОН України. – К.: Пед. преса, 2004. – №1–2. – С.5–60.
7. Коршак С.В. Физика, 10 кл. : підруч. для загальноосвіт. навч. закл. / С.В.Коршак, О.І.Ляшенко, В.Ф. Савченко. – К.; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2002. – 296 с.: іл.
8. Коршак С.В. Физика, 11 кл. : підруч. для загальноосвіт. навч. закл. / С.В.Коршак, О.І.Ляшенко, В.Ф. Савченко. – К.; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2007. – 288 с.: іл.
9. Засєкіна Т.М., Физика, 11 кл. : підруч. для загальноосвітн. навч. закл. (академічний рівень, профільний рівень) / Засєкіна Т.М., Засєкін Д.О. – Х. : Сидня, 2011. – 336 с.
10. Мякишев Г.Я. Физика : підруч. для 10 кл. сред. шк. / Мякишев Г.Я., Буховцев Б.Б. – К. : Рад. шк., 1992. – 256 с.
11. Мякишев Г.Я. Физика : підруч. для 11 кл. сред. шк. / Мякишев Г.Я., Буховцев Б.Б. – 2-ге вид. – К. : Освіта, 1993. – 272 с.
12. Програми для загальноосвітніх навчальних закладів. Фізика 7-11 кл. Астрономія 11 кл. – К. : Шкільний світ. – 2001. – 134 с.
13. Програма для загальноосвітніх навчальних закладів. Фізика 10-11 класи. Рівень стандарту. Академічний рівень. Профільний рівень. – К., 2010. – 64 с.
14. Шахмаев Н.М. Физика : учеб. для 10 кл. сред. шк. / Н.М.Шахмаев, С.Н.Шахмаев, Д.Ш.Шодиев. – 2-е изд. – М. : Просвещение, 1992. – 240 с.
15. Шахмаев Н.М. Физика : учеб. для 11 кл. сред. шк. / Н.М.Шахмаев, С.Н.Шахмаев, Д.Ш.Шодиев. – М. : Просвещение, 1991. – 239 с.

The article deals with the problem of forming of maintenance of «Electrodynamics» division and its reflection in the textbooks of Physics for secondary schools.

Key words: electrodynamic, maintenance, methodology of studies, textbooks of physics.

Отримано: 18.06.2011

УДК 37.02:378:63

Л. Ю. Збаравська, О. В. Бордюг

Подільський державний аграрно-технічний університет

ПРОФЕСІЙНА СПРЯМОВАНІСТЬ – ВАЖЛИВА СКЛАДОВА УСПІШНОГО НАВЧАННЯ МАЙБУТЬОГО ФАХІВЦЯ АГРАРНО-ТЕХНІЧНОЇ ГАЛУЗІ

У статті проаналізовані прийоми здійснення професійної спрямованості навчання фізики на лекційних формах заняття студентів аграрно-технічних навчальних закладів. Описана апробована методика здійснення професійної спрямованості навчання з фізики.

Ключові слова: фізика, лекція, професійна спрямованість.

Розбудова незалежної держави можлива лише за умов докорінного оновлення всіх сфер суспільного життя. Відповідно до цього положення винятково важливими є ті зміни, що відбуваються в системі сучасної вітчизняної освіти. Насамперед тому, що вона виконує важливе соціальне замовлення – підготовку особистості, яка вміє співробітничати, вести діалог, висловлювати свої погляди, сприймати або критикувати погляди інших, здатна творчо мислити, приймати правильні рішення, швидко знаходити потрібну інформацію, адаптуватися у будь-яких умовах. Це надзавдання спонукає до переорієнтації освітньої системи з інформаційних аспектів навчання на розвиток особистості студента, як альтернативу педагогіці, орієнтованій на технократичний підхід, за якого визнавався пріоритет засобів над метою, а студент визначався як об'єкт педагогічного впливу, програмований компонент системи, в якій не розглядалися суб'єкт-суб'єктні відношення. Система освіти в заявленій новій якості передбачає відмову від жорсткої регламентації, уніфікації форм і методів навчання, дозволяє обирати нестандартні технології, сприяє запровадженню інновацій.

Лекція у вищому навчальному закладі є однією з форм навчання, займає провідне місце в навчально-вихов-

ному процесі. Вона сприяє активізації мислення, пробуджує інтерес до здобування знань та до самостійної діяльності, сприяє народженню творчого начала. Логічно побудований курс лекцій дає основу наукового мислення, показує історичне становлення наукової істини, ознайомлює з новими науковими методами дослідження. Все це є запорукою того, що майбутній фахівець стане творчою особистістю. Лекція значною мірою визначає шляхи проведення всіх видів і форм навчання і тому може бути віднесена до вихідної магістралі процесу навчання [1].

З метою успішного засвоєння знань, професійних умінь і формування професійного мислення необхідно з першої лекції створити для кожного студента психологічну настанову на серйозне, уважне сприйняття всієї суми знань та постійну готовність осмислювати й застосовувати їх під час розв'язування задач з професійним змістом. При цьому не важливо тільки створити таку психологічну настанову, але й постійно підтримувати її та розвивати.

Під час вивчення курсу фізики у студентів, на думку Ф. Тенесеску, Р. Крамарюка [2], має бути створений «стереоскопічний ефект» розуміння матеріалу, який вивчається, що можна здійснити шляхом об'єднання теоретичного

та інженерного підходів до викладання матеріалу і зробить курс фізики сучасним, наближеним до реального життя.

Посилаючись на висловлення С.М. Архангельського «лекція у вищій школі – це не просто переказ підручника або інших літературних джерел, це особиста науково-педагогічна творчість викладача» [1, с. 315], ми вдалились до проблемно-професійного пояснення демонстрацій до лекційних занять.

Розглянемо зміст деяких лекційних занять відповідно до розробленої типової програми [3], у якій виокремлено інваріантну і варіативну частини для перевірки засвоєння студентами лекційного матеріалу.

Для прикладу подаємо стислий опис фахово спрямованих прикладів лекційного матеріалу для студентів на пряму підготовки 6.100202 «Процеси, машини та обладнання агропромислового виробництва» на тему «Механічний рух», який побудовано відповідно до фізичних теорій та з урахуванням майбутнього фаху студентів і напрямів їх майбутньої діяльності в аграрно-технічній галузі.

Поняття механічного руху демонструвалося не тільки прикладами переміщення тіл, які ми спостерігаємо в повсякденному житті, й прикладами об'єктів майбутньої професійної діяльності студентів. Студенти вчилися вирізняти в складних рухах сільськогосподарських машин види механічного руху: прямолінійний, криволінійний, поступальний, обертальний, рівномірний та нерівномірний. Під час поступального руху твердого тіла всі його точки описують однакові (при накладанні збіжні) лінії і мають однакову швидкість та однакове прискорення (в певний момент часу). Прямолінійно і поступально агрегатуються по полю плуги, борони, культиватори, сівалки та багато інших сільськогосподарських машин і знарядь, при цьому їх робочі органи виконують певну корисну роботу. Прямолінійно та поступально агрегуються сівалка, заглиблені в ґрунт сошники сівалки нарізають неглибокі борозни, а висівний апарат подає насіння в ці борозни. Водночас робочі частини висівного апарата (котушки) приводяться в рух від опорних коліс або котків, які здійснюють обертальний рух.

Прямолінійно (на певних ділянках шляху) і поступально рухається самохідний комбайн. Водночас його різальний апарат здійснює зворотно-поступальний рух при зрізанні стебел; обертальні рухи здійснюють лопаті вентилятора, зубчасті колеса, шків, колеса, молотильний барабан, шнеки.

У сільському господарстві є багато стаціонарно-пересувних машин, які можуть здійснювати поступальний рух лише на коротких ділянках шляху (зерноочисні та сортувальні машини, січкарні, коренерізки, машини з переробки молока та ін.). Якщо технологічний процес вимагає прямолінійного руху робочих органів, то в таких машинах спостерігається зворотно-поступальний рух. Рух поршнів у двигунах внутрішнього згоряння, штоків гідроциліндрів, ножів у сінокосарках і жниварних апаратах комбайнів є прикладами таких рухів. Зворотно-поступальний рух спостерігаємо і в ручній праці, наприклад, при розпилюванні дров.

Прикладами для демонстрування коливальних рухів є коливання солоотрясів, молотарок, віялок і сортувальних машинах. Ці рухи є вимушеними коливаннями, оскільки вони здійснюються під дією зовнішніх періодично змінних сил. Зворотно-поступальний рух часто буває пов'язаний з обертальним рухом. Наприклад, зворотно-поступальний рух поршнів і штоків парових машин та двигунів внутрішнього згоряння перетворюються в обертальний рух маховиків і зубчастих коліс, і навпаки, обертальний рух валів двигунів у багатьох випадках перетворюються у зворотно-поступальний рух (поршні насосів, ножі косарок і жниварних машин). Таке перетворення забезпечується шатунно-кривошипним механізмом або колінчастим валом. У сучасній техніці зворотно-поступальний рух дедалі частіше замінюють обертальним. Таку заміну спостерігаємо у впровадженні обертових молотильних барабанів, при переході від звичайної ручної пилки до дискової та ін. Пояснюється це тим, що обертальний рух має багато переваг над зворотно-поступальним. Обертальний рух безперервний, позбавлений невідновлюваних інерційних сил, які негативно впливають на стан машини. Безперервність і динамічна рівновага обертового руху

дають змогу досягати великих значень швидкості й потужності машин. Прикладів обертового руху в сільському господарстві більше, ніж зворотно-поступального. Обертальний рух здійснюють барабани молотарок, лопаті відцентрових вентиляторів, сортувальних та інших зерноочисних машин. З великою швидкістю обертаються барабани сепараторів, відділяючи вершки від молочних відвіжок.

Формуючи поняття системи відліку і розглядаючи залежність характеру руху тіл від вибору відліку, демонстрували, що ґрунтообробні машини, посівні і збиральні машини рухаються відносно поверхні поля. Багато рухомих частин збиральних машин (наприклад, ножі, приводні вали комбайнів і багато інших частин складних сільськогосподарських машин) виконують рух не лише відносно поля, й відносно корпусу машин. Точки лопатей мотовила, встановлених на комбайнах, здійснюють рух по колу в системі відліку, яка пов'язана з корпусом комбайна (рис. 1, а). Відносно спостерігача, який нерухомо стоїть на землі, траєкторія точок лопатей мотовила є циклоїдою (рис. 1, б). Таку траєкторію відносно нерухомого спостерігача мають точки диска розсадосадильної машини під час руху. В системі відліку, яка пов'язана з корпусом машини, точки диска рухаються по колу.

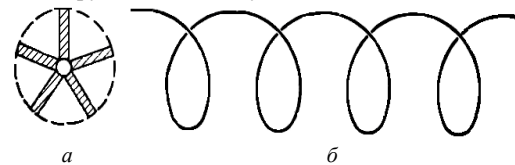

Рис. 1. Траєкторія руху точок лопатей мотовила під час руху комбайна: а – у системі відліку, яка пов'язана з корпусом комбайна; б – відносно спостерігача, який стоїть на землі

Уводячи поняття про рівномірний рух, як приклад, розглядався рух транспортерів, що застосовують на тваринницьких фермах для переміщення фуражного зерна, кормів, торфу, піску та інших матеріалів. Рівномірний рух – це також рух пасів брального апарата льонозбирального комбайна (рис. 2).

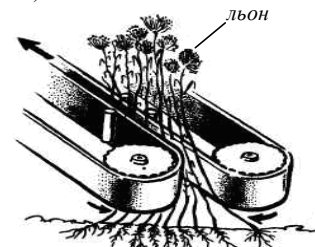

Рис. 2. Бральний апарат льонозбирального комбайна

Під час вивчення тем цього розділу доцільно навести приклади складного руху в сільськогосподарських машинах. У збиральних машинах (комбайнах, сінокосарках, жниварках) рух скошених рослин складний: напрям їх руху по транспортеру є перпендикулярним до напрямку руху машини. У разі рівномірного руху машини, а отже, й транспортера, швидкість складного руху зрізаного стебла відносно поверхні поля буде діагонально паралелограма, побудованого на векторах швидкостей поступального руху тягача і перпендикулярного до нього транспортера (рис. 3).

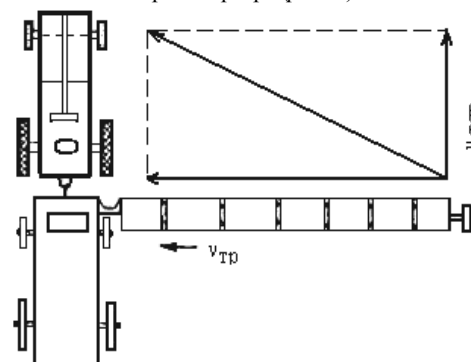

Рис. 3. Додавання рухів: $v_{ТДГ}$ – швидкість транспортера; $v_{ТДП}$ – швидкість тягача

У комбайнах, сінокосарках, жнивварках ніж рухається рівномірно разом із машиною, роблячи водночас зворотно-поступальні рухи, перпендикулярно до напрямку першого руху. Внаслідок додавання цих двох рухів кожна точка ножа рухається відносно поверхні поля зигзагоподібно (рис. 4).

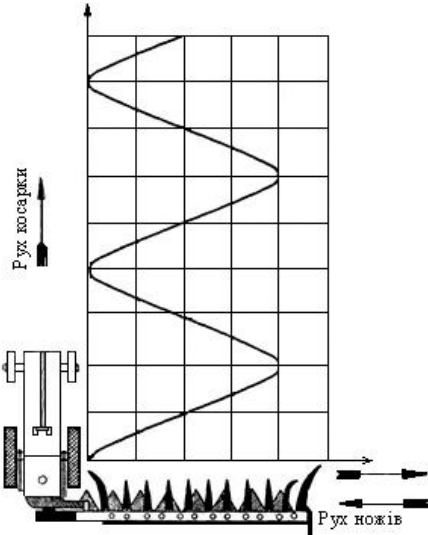

Рис. 4. Додавання рухів

Поняття складного руху і додавання рівномірних рухів необхідно пояснювати на конкретних прикладах, які показують практичне значення матеріалу, що вивчається. Рух полотна транспортерів жатки, ножів різальних апаратів, робочих органів буряко-, картопле- та кукурудзозбирального комбайнів, пасів брального апарата льонозбиральних комбайнів є складним, оскільки складається з двох рухів: поступального разом із машиною відносно збиральних об'єктів (стебел, корнеплодів, трави, кукурудзи тощо) і руху відносно корпусу машини. Якість роботи залежить від модуля і напрямку швидкості та складного руху. Наведемо приклад: Центральний транспортер комбайна СК-5А бере участь одночасно у двох рухах: поступальному відносно землі разом з комбайном зі швидкістю $2,22 \text{ м/с}$ і в русі назад відносно комбайна зі швидкістю $1,4 \text{ м/с}$ під кутом 45° до горизонту (рис. 5).

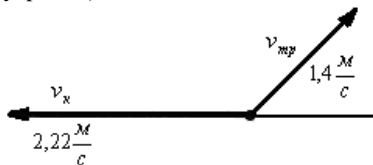

Рис. 5. Напрямок та значення швидкості руху центрального транспортера комбайна СК-5А відносно корпусу і землі

Характерним прикладом складного руху є рух саджанців, закріплених у затискачах садильного апарату розсадо-садильної машини СКН-6А (рис. 6). Головною частиною машини є диск, по ободу якого на однакових відстанях один від одного розміщено затискачі. У цих затискачах закріплюються саджанці корінцями назовні.

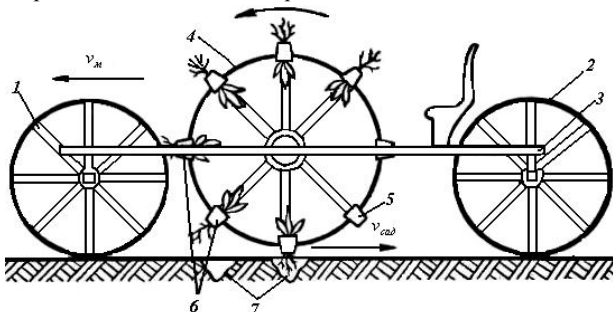

Рис. 6. Схема роботи розсадо-садильної машини СКН-6А:

1, 2 – ходові колеса; 3 – рама; 4 – садильний диск;

5 – розсадо-тримач; 6 – саджанці; 7 – борозна для саджанців

Для того щоб машина могла розсаджувати рослини, вона повинна створювати для них на час садження спокій

відносно землі, не зупиняючи в цей час власного руху. Цього досягають завдяки тому, що лінійна швидкість точок обода садильного диска за абсолютним значенням дорівнює швидкості поступального руху машини. Під час руху машини вперед відбувається обертання диска в напрямі проти годинникової стрілки. У нижній частині траєкторії під час садження швидкість руху саджанців дорівнює за абсолютним значенням швидкості поступального руху машини відносно землі, але протилежна їй за напрямом. Як наслідок відносно землі швидкість руху саджанця дорівнює нулю.

Рівномірний рух машини загалом чи її робочих органів вказує на те, що рухома сила, яка надається від двигуна трактора, урівноважується сумою сил корисних і шкідливих опорів. Якщо ці сили зрівноважені, то вони прискорення не спричиняють і машина (або розглядуваний її вузол чи механізм) рухається рівномірно. Якщо ж рівновагу сил порушено, рухома сила стає більшою, ніж сума сил корисних і шкідливих опорів, то виникає додатне прискорення (рівноприскорений рух), а якщо сили корисних і шкідливих опорів стають більші за рухома силу, – виникає від'ємне прискорення (рівносповільнений рух). У разі гальмування, наприклад автомобіля, або подачі в молотарку товстого шару вороху, або коли збільшується навантаження на плуг (при заглибленні чи збільшенні опору орного шару) сили опору теж збільшуються, що зумовлює також від'ємне прискорення, і рух стає рівносповільненим.

Прикладом такого руху є рух зернового металника – універсальної машини, яка призначена для завантаження і розвантаження зерноскладів, формування бунтів з купи зерна, навантаження зерна в мішки (рис. 7).

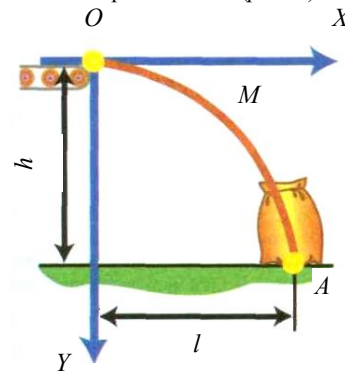

Рис. 7. Схема руху зерна у зерновому металнику

За такого викладу навчального матеріалу студенти усвідомлювали, що вивчення фізичних законів і принципів, які описують механічний рух, дозволить їм згодом розраховувати параметри механічного переміщення вузлів, деталей, пристроїв. Такий підхід створював мотивацію щодо використання системи рівнянь цих рухів під час виконання конструкторсько-технологічних розробок пристроїв і технологічних сільськогосподарських процесів, що, безперечно, стимулювало студентів до творчого пізнання законів і принципів механіки. Подальше розширення здобутих знань і більш складне їх інженерно-практичне застосування відбувалося під час вивчення курсів «Деталі машин», «Гідравліка та водопостачання», «Машини та обладнання в агропромисловому комплексі» й інших фахових дисциплін.

Таким чином, вивчення основних понять і положень фізичних основ механіки, проілюстроване прикладами об'єктів, які пов'язані з майбутньою професійною діяльністю студента, як показує наш досвід, сприяє підвищенню рівня фахової підготовки інженерів-аграрників.

Список використаних джерел:

1. Архангельський С.И. Лекции по теории обучения в высшей школе / С.И. Архангельський. – М. : Высш. шк., 1974. – 384 с.
2. Тенесеску Ф. Электростатика в технике / Ф. Тенесеску, Р. Крамарюк. – М. : Энергия, 1980. – 296 с.
3. Фізика: Програма навчальної дисципліни для підготовки бакалаврів з напрямку підготовки 6.100102 «Процеси, машини та обладнання агропромислового виробництва» у вищих навчальних закладах II-IV рівнів акредитації Міністерства

аграрної політики України / Г.О. Сукач, В.В. Бойко, Л.Ю. Збаравська та ін. – К. : Аграрна освіта, 2009. – 20 с.

In the articles analysed receptions realization of professional orientation studies of physics are on the lecture forms of employment students agrarian-technical educational estab-

lishments. The described is approved method realization of professional orientation of studies from physics.

Key words: physics, lecture, professional orientation.

Отримано: 20.05.2011

УДК 001.2

І. В. Коваленко, В. П. Сергієнко

Національний педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова

ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З МОНІТОРИНГУ ЯКОСТІ ОСВІТИ

Розглянуто передумови та особливості запровадження програм підготовки фахівців з освітніх вимірювань в Україні, основні засади та підходи до розробки освітньо-кваліфікаційної характеристики галузевого стандарту підготовки магістрів за спеціальністю 8.18010023 «Освітні вимірювання». Відповідно до Європейського стандарту кваліфікацій запропоновано перелік виробничих функцій, типових задач діяльності та компетенцій, якими повинен володіти магістр з освітніх вимірювань. Обґрунтовано необхідність доповнення Національного класифікатора професій професією, пов'язаною з освітніми вимірюваннями. Запропоновано шляхи подальшого розвитку практики освітніх вимірювань в Україні.

Ключові слова: освітні вимірювання, педагогічні вимірювання, педагогічне оцінювання, якість освіти, освітньо-кваліфікаційна характеристика магістра.

Для досягнення визначених Національною доктриною розвитку освіти України цілей необхідно здійснити низку заходів, серед яких важливе місце посідає створення системи моніторингу освітнього процесу, покращення якості освітніх послуг та ефективності управлінських рішень на всіх рівнях системи державного управління системою освіти.

Разом із тим очевидно є також недостатня обізнаність керівників закладів освіти усіх типів і форм власності, керівників органів управління освітою з теорією моніторингу. Завдяки уведенню спеціальності «Освітні вимірювання» до переліку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України №787 від 24.08.2010 р., здійснено наступний логічний крок із запровадження підготовки в Україні фахівців з моніторингу якості знань. Є підстави сподіватися, що магістерські програми будуть розроблені і реалізовані у низці університетів, і це надасть змогу задовольнити зростаючу потребу у фахівцях з освітніх вимірювань, яка породжена повномасштабною реалізацією зовнішнього незалежного оцінювання, масовим запровадженням тестових технологій у навчальний процес в навчальних закладах усіх рівнів, а також першими фактами доповнення освітніми вимірюваннями практики моніторингу якості освіти, ліцензування та сертифікації професійної діяльності, програм професійного відбору для оптимізації різних секторів економіки України. Підготовка магістерських програм з освітніх вимірювань ведеться нині щонайменше у трьох університетах – Кіровоградському державному університету імені Володимира Винниченка, Національному педагогічному університету імені М. П. Драгоманова та Ніжинському державному університету імені Миколи Гоголя, які тісно співпрацюють в рамках проекту «Освітні вимірювання, адаптовані до стандартів ЄС» за програмою Європейського Союзу «Tempus» [1].

Передумови та загальні засади. Ситуація в Україні, в якій відбувається запровадження магістерських програм з освітніх вимірювань, характеризується низкою особливостей.

✓ По-перше, це специфіка української педагогічної традиції, яка полягає в тривалому ігноруванні в минулому теорії і практики освітніх вимірювань. Ймовірно, основною причиною цього є апарат об'єктивного масового опитування, який використовується в тестуванні та ґрунтується на тих же математико-статистичних ідеях, що й соціологія.

✓ По-друге, це соціальна значущість освітніх вимірювань, яка є характерною для всіх країн, в тому числі й для таких розвинених демократій, як, наприклад, США. Безумовним наслідком цієї значущості є те, що завжди існують окремі громадяни чи цілі соціальні групи, ставлення яких до наявності об'єктивних даних про стан освіти в державі і на місцях має полярний характер – від повної підтримки до неприйняття і навіть протидії.

✓ По-третє, галузь освітніх вимірювань має простий «інтерфейс» у вигляді тестів, який провокує дилетантство. Непрофесійне, поверхневе використання тестових технологій

приводить зазвичай до неправильних результатів та висновків, чим відразу озброюються противники цих технологій.

Таким чином, процес запровадження практики освітніх вимірювань повинен обов'язково супроводжуватися турботою про підготовку достатньої кількості високопрофесійних фахівців у цій галузі. Як завжди у таких випадках, виникає питання щодо того, фахівці яких спеціальностей повинні взятися за цю справу. Тут на першому плані ще одна особливість галузі освітніх вимірювань: це наука, яка існує на стику різних дисциплін, передусім психології, педагогіки, математики та інформатики.

Той факт, що магістерська спеціальність «Освітні вимірювання» віднесена до таких, на які мають право вступати бакалаври всіх спеціальностей, дає змогу інтегрувати знання різних галузей знань. Зауважимо, що галузь освітніх вимірювань формувалася в межах науки психометрії. В Західних університетах підготовкою фахівців з освітніх вимірювань опікуються переважно психологічні факультети, адже вимірювання в сфері ментального вимагають тісної співпраці психологів та математиків і нехтування одними інших – неприпустиме.

Питання про те, на яких посадах зможуть працювати та яку кваліфікацію матимуть випускники магістерських програм з освітніх вимірювань, залишається до кінця не з'ясованим. Взагалі кажучи, така ситуація є характерною для нових спеціальностей. З іншого боку, для багатьох є очевидним те, що кожен середній чи вищий навчальний заклад повинен мати спеціальний підрозділ чи хоча б одного фахівця з моніторингу якості своїх освітніх програм та оцінювання якості своїх освітніх послуг, і освітні вимірювання є саме тим стрижнем, навколо якого вибудовується система оцінювання якості освіти. Це розуміють в багатьох університетах, де функціонують відповідні центри.

Таким чином, оцінка потреби в фахівцях з освітніх вимірювань коливається від кількості працівників Українського та регіональних центрів оцінювання якості освіти до кількості всіх шкіл та вишів України, а також кількість відділів освіти при органах влади усіх рівнів, кількість прогнозовано зацікавлених в подібних фахівцях структур, які займаються професійним відбором, ліцензуванням та сертифікацією професійної діяльності. Тобто, потенційно ринок праці для спеціалістів з освітніх вимірювань є дуже великим.

Відносно формулювання кваліфікації магістра спеціальності «Освітні вимірювання» поки не існує повної згоди між ученими-розробниками стандарту. Насамперед слід зазначити, що, незважаючи на сталий розвиток в Україні галузі освітніх вимірювань, протягом останніх років нова версія Класифікатора професій ДК 003:2010 не містить прийнятних назв професій, тому потрібно ініціювати внесення в установленому порядку відповідних доповнень до класифікатора. Як варіанти, наразі розглядаються такі формулювання або їх комбінації:

а) професіонал в галузі освітніх вимірювань;